

ת"פ 229/08 - מדינת ישראל נגד עליא אבו עישה

בתי משפט

ת"פ 229-08-16
2018 פברואר 06

בית המשפט המחויז ירושלים

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
עליא אבו עישה
הנאשם

זכור דין

1. הנשם הורשע, על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוון בשנית, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכוונה חממית, לפי סעיף 329(א)(2) בצוירוף סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); בעבירה של נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק; בשתי עבירות של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק; בעבירה של גניבת רכב, לפי סעיף 341(ב)(א) לחוק; בעבירה של יצור נשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק; בשלוש עבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות חמימות, לפי סעיף 275א לחוק; בעבירה של ניסיון הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא בצוירוף סעיף 25 לחוק; ובעבירה של ירי בשטח בניו, לפי סעיף 340 א לחוק.

כתב האישום:

2. להלן עובדות כתוב האישום המתוון בשנית:

האישום הראשוני - ביום 29.6.2016, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בעת ששאה הנשם בתל אביב ביחד עם חברו, הבחן בדרך ההגנה בתל אביב בקטנווע מסוגisan יאנג לג. 5018278 (להלן: "הקטנווע"). בליווי של הנשם גמלה ההחלטה לגנוב את הקטנווע, ולאחר שחברו אמר כי אינו מעוניין להיות מעורב בכך ונסע מהמקום, הניע הנשם את הקטנווע באמצעות חיבור החוטים ונסע עם הקטנווע מהמקום.

בתאריך 4.7.2016, בשעות הלילה, נכנס כח צה"ל למחנה הפליטים קלנדיה (להלן: "המחנה") לפעולות מבצעית. הנשם, אשר שמע כי ישנים כוחות במחנה, מיהר לבתו, לקח שם רובה מסוג M16 קצר, אשר התבקש להסתיר בביתו, והעביר אותו לחנות האטלייז המשפחתית בעיר רמאללה. כאשר שב למחנה בסביבות השעה 02:30 או בסמוך לכך,פגש את צלאח חמד (להלן: "צלאח"), אשר החליט לבצע פיגוע ירי כנגד חייל צה"ל. צלאח פנה לנאם וביקש ממנו, לצורך כך, את הרובה מסוג M16 המצוי בחזקתו של הנשם (להלן: "הנשק"). הנשם הסכים, והשניים נסעו

על הקטנווע לرمאללה, וחזרו כעבור שעה עם הנשך כשהוא מוסתר בתוך הקטנווע. הנאשם וצלאת, רכובים על הקטנווע, נסעו ברוחבי המחנה וסבירותיו, כשהם תרים, בין היתר, אחר זה צה"ל על מנת לירות לעברו. בשלב מסוים ראו חיילים, אולם לאחר שבמקומם היו אנשים נוספים המוכרים לשניים, החליטו שלא לבצע את הפיגוע. בסביבות השעה 05:30 הגיעו הנאשם וצלאת לאזור הררי המכונה "סיטה מרחהבה", שם הבחינו בכך צה"ל העושה דרכו רגלית אל מחוץ לכפר. הנאשם וצלאת עצרו את הקטנווע בסמוך לאחד הבתים, הנאשם הוציא את הנשך מן הקטנווע ומסר אותו לצלאח, אשר התרחק מן הנאשם כמטר וירה לעבר החילאים שמנוה יריות מרחק של כ-250 מטר, בכוונה לפגוע בהם באמצעות ירי. במשיו המתוירים לעיל ניסה הנאשם, בצוותא חדא, לפגוע באדם בקליע, בסיכון, או בנשך מסוכן או פוגעני אחר שלא כדין, נשא נשך ללא רשות על פי דין לנשיאתו, החזיק נשך ללא רשות על פי דין להחזקתו, וגןב רכב.

האישום השני - במהלך גל הטrror האחרון, החל מספטמבר 2015 ועובד להגשת כתב האישום (להלן: "**התקופת הרלוונטיות**"), נטל הנאשם חלק במספר הزادנויות בעימותים אלימים כנגד כוחות הביטחון, כפי שיפורט להלן:

א. ביום 1.3.2016, בעקבות כניסה של הרכב צבאי בשוגג לתוך מחנה קלנדיה וניסיונות החילוץ של שני החילאים נסועי הרכב עקב כר, התפתחו במקום עימותים אלימים מול כוחות הביטחון. הנאשם נטל חלק בעימותים יידה מרחק של כ-20 מטר אבניים לעבר כוחות הביטחון.

ב. בתאריך 13.4.2016, בשעות הלילה, במהלך הריסת ביתו של המחבר חסין ابو גוש במחנה קלנדיה על ידי כוחות הביטחון, הגיע הנאשם למקום יידה שלושה בקבוקי תבערה מרחק של כ-20 מטר לעבר הרכבים של כוחות הביטחון.

ג. בתאריך 1.7.2016, המועד בו חל "ליל אל-קדר", בסביבות השעה 22:00 או בסמוך לכך, התרחשה התפרעوت אלימה כנגד כוחות הביטחון בשער שכם. הנאשם וחבירו, שזהותם אינה ידועה במדויק למאשמה, נטו חלק בתפרעות, והנאשם ידה לעבר כוחות הביטחון אבן ובקבוק מים.

במשיו המתוירים לעיל הנאשם יצר נשך; ידה אבן או חפץ אחר לעבר שוטר או לעבר כלי רכב משטרתי, במטרה להפריע לשוטר כשהוא מלא את תפקידו כחוק או להכשילו בכר בשלש הزادנויות שונות, וניסה לשלח אש במידה בדבר לא לו.

האישום השלישי - בחודש יוני 2016, במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשמה, שוחח הנאשם עם אדם בשם קדרי ושאל אותו אם יוכל להשיג עבורו רובה מסווג M16. לאחר שקדרי השיב בחוב, ביקש הנאשם מאביו כי יתן לו כסף לצורך רכישת הנשק, אולם אביו סירב. במועד שאיןנו ידוע במדויק למאשמה, קיבל הנאשם מאביו אקדח 9 מ"מ ("אקדח

בלג") והחזיק אותו בביתו של בן דודו ג'ודה ابو עיישה (להלן: "ג'ודה") הנמצא בבית המשפט בכפר עקב.

ביום 11.7.2016, يوم סיום מבחני הבגרות של הנאשם, בסביבות השעה 10:30 או בסמוך לכך, לקח הנאשם את האקדח מביתו של ג'ודה וירה בכניסה לביתו שמונה כדורים באוויר.
לאחר מכן החביא את האקדח בבתו, ובערב השיב לג'ודה את האקדח.

במעשיו המתוארים לעיל החזיק הנאשם נשק ללא רשות על פי דין להחזקתו, וירה מנשק חם באזרע מגורים ללא הסבר סביר.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש.
4. נגד צלאח חמד, שותפו של הנאשם לאישום הראשון, הוגש כתוב אישום בבית משפט צבאי. טרם ניתן פסק דין בעניינו של צלאח.

تسקיר שירות המבחן:

5. שירות המבחן הגיע לסקיר לגבי הנאשם.
על פי האמור בתסקير מיום 22.2.2017, הנאשם היה אז בן 19 שנים, רווק, סיימ 12 שנות לימוד והשלים תעודה בוגרות. בגיל 18 השתלב בעבודה באטלייז בבעלות המשפחה, ותכנן להתחיל לימודים לתואר ראשון במנהל עסקים באוניברסיטה בטורקיה. הרשעתו בתיק הנוכחי הינה הרשעתו הראשונה בפליליים.
בתסקיר התייחסות למשפחה המוצאת של הנאשם.

אשר לעבירות - לגבי מרבית האישומים, הנאשם התקשה להזכיר ביצוע העבירות. הנאשם הודה בהחזקת נשק ובירוי בשטח בניין, לטעنته קנה את האקדח לצורך ירי באירועים משפחתיים, וירה מתוך כוונה לבטא את שמחתו על סיום הלימודים ובאופן שלא יפגע באחרים. הנאשם מסר בשירות המבחן, כי אינו מחזיק בעמדות שליליות נגד מדינת ישראל ונגד כוחות הביטחון, ושלל מעורבות נוספת בפעולות נגד כוחות הביטחון או קשרים חברתיים עם פעילי ארגוני טרור. כן מסר כי המעצר הנוכחי מהווה גורם מרתק שימנע ממנו ביצוע עבירות נוספות בעתיד.

נוכחות חומרת העבירות והקושי של הנאשם לקחת אחריות על ביצוען, המליץ שירות המבחן על עניישה מוחשית ומרתיעה,

אשר תמחיש לנאים את חלקו בביצוע העבירות ואת הפגיעה בזולת.

6. בעקבות קבלת התסجيل, ובו עמדת הנאשם לפני שירות המבחן, הסביר סנגורי כי מדובר באי הבנה. כתוב האישום המתוקן הوكרא לנאים פעמי נספה, והנאים שב והוא בעבודות כתוב האישום המתוקן.

טייעוני הצדדים לעונש:

7. ב"כ המאשימה טענה כי מאחר שמדובר בשלושה אישומים, ובמקרים שבוצעו במקרים שונים כלפי נפגעים שונים, יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום.

ביחס לאיום הראשון - לטענת ב"כ המאשימה, העריכים המוגנים שנפגעו הם ההגנה על קדושת החיים, על שלמות הגוף והנפש ועל הביטחון האישי של הפרט במדינה, בדגש על ההגנה על כוחות הביטחון אשר אמונים על אכיפת החוק ושמירה על הציבור. לגבי השימוש בנשק, צינה כי העבירות נעשות לרוב על מנת לאפשר ביצוען של עבירות אחרות הכרוכות באלים, וזמןיהם של כל נשק העוברים מיד ליד - אם לידיים עוינות ואם לידיים פליליות, תורמת להגדלתו של מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. לדברי ב"כ המאשימה, בעבירות נשק קבוע בית המשפט לא אחת, כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי על פני נתונים אישיים של הנאשם.

לגביו נסיבות ביצוע העבירה, צינה כי מדובר במעשה שבוצע לאחר תכנון מוקדם, תכנון מתמשך לאחר ההתחברות לאחיה. מספר ימים לפני האירוע גנב הנאשם קטנוע, אשר שימש אותו לאחר מכן ביצוע הפיגוע לעבר החיללים. הנאשם שמע כי כוחות ביטחון מסוימים באזורי, ומיהר לחת רובה M16 שהיה בבעיטה, כדי להסליק אותו. בהמשך אותו לילה הואפגש בצלאח, שהחליט לבצע פיגוע נגד חילו צה"ל, ולצורך כך היה זוקק לנשק. הנאשם שיתף פעולה עם צלאח, והשניים נסעו יחד לרמאללה וחזרו כעבור שעה עם הנשק. השניים תיכננו לבצע פיגוע נגד חיללים, הם הבחינו בחיללים, אך מאוחר שהיו במקום אנשים המוכרים להם, החליטו שלא לבצע את הפיגוע. בהמשך, לאחר שלוש שעות של חיפוש, הגיעו הנאשם וצלאח, כשבדיהם הנשק, לאזור בו ראו חיללים. הנאשם וצלאח עצרו את האופנאות, הנאשם הוציא את הנשק מהאופנאות ומסר לצלאח, וצלאח ירה לעבר החיללים שמנוה יריות מרחק של 250 מטר, בכוונה לפגוע בהם. ב"כ המאשימה צינה לחומרה את סוג הנשק, ואת העובדה שהנאים פעל בצוותא יחד עם צלאח, מתוך אידיאולוגיה, ומטרת משותפת לפגוע בחיללים. כן התייחסה לפוטנציאל הנזק, וכך שהARIOU יכול היה להסתois בפגיעה קטלני. לדברי ב"כ המאשימה, לאור כל מעשיו של הנאשם, היו לו מספר נקודות זמן, שבהן יכול היה להפסיק את המעשים, אך הוא לא עשה כן. המעשים מלמדים על תכנון מוקדם, על פני מספר שעות, הנאשם חבר לאחר, מעשייהם כללו נסיעה להביא

את הנשך, שככל אותו זמן, הייתה המטרה למצוא חיללים שניית יהיה לפגוע בהם. לדבריה, הדבר מלמד על נחישות שהייתה לנאשם לאורך כל הדרך, ועל תעוזה רבה. מדובר במעשים שנעשו על רקע של גל של פיגועים, כאשר בסיס המעשים שנאה ותו לא. לפיכך ביקש לקבוע לאיושם זה מתחם ענישה הולם, הנע בין שטונה לבין 12 שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ביחס לאיושם השני - לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם השתתף בשלושה אירועים שונים, חמורים כל אחד בפני עצמו. באירוע הראשון, בעקבות כניסהו לשוגג של הרכב צבאי למחרנה קלנדיה וניסיונות חילוץ של שני חיללים שהיו בתוך הרכב, התפתחו במקום עימותים אלימים מול כוחות הביטחון. הנאשם נטל חלק בעימותים וידעה אבנים לעבר כוחות הביטחון מרחק קצר של 20 מטר. באירוע השני, במהלך הריסת ביתו של מחבל בקלנדיה, הגיע הנאשם למקום, וידעה שלושה בקבוקי תבערה, מרחק של 20 מטר, לעבר הרכבים של כוחות הביטחון. לדברי ב"כ המאשימה, גם בעניין זה יש לציין את המרחק הקצר ממנו ידעה הנאשם את בקבוקי התבערה ואת פוטנציאלי הפגיעה העצום במעשיו של הנאשם. האירוע השלישי ארע בשער שכם, אזור רג'יס בו מתקיימות התפרעויות באופן תדיר. הנאשם וחבריו היו בשער שכם, נטו חלק בתפרעות שהייתה שם, והנאשם ידעה לעבר כוחות הביטחון ابن ובקבוק מים.

לדברי ב"כ המאשימה, באישום השני מדובר בשלושה אירועים שונים, שאירעו במהלך תקופה של ארבעה חודשים, תקופה שבמהלכה ביצעה הנאשם את המីוחס לו בכתב האישום בכל האישומים.

ב"כ המאשימה טענה כי שימוש בבקבוק תבערה שקטן לשימוש בנשך חם. לדבריה, בבית המשפט קבעו כי בעבירות אלה יש לנ��וט בגישה עונשית מחייבת.

לפיכך ביקש לקבוע כי מתחם הענישה הולם לאיושם השני נע בין ארבע שבע שנים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ביחס לאיושם השלישי - לדברי ב"כ המאשימה, הנאשם ביקש מאדם מסוים להציג לו רובה מסוג 16M, אותו אדים השיב בחיזב, הנאשם פנה לאביו שיתן לו כסף לצורך רכישת הנשך, ואביו סירב. לאחר מכן קיבל הנאשם מאביו אקדח בלגי, אותו החזיק בבית של בן דודו. בהמשך, ביום סיום מבחני הבגרות של הנאשם,לקח הנאשם את האקדח וירה בכניסה לבית שמנוה כדורים באוויר. לדברי ב"כ המאשימה, השימוש בנשך באישום זה, מקבל חומרה יתרה נוכח האישום הראשוני, ובזמן השימוש האלים והקטלני שעשו הנאשם בנשך באישום הראשון.

לגבי הערך החברתי שנפגע מעשיו של הנאשם באישום זה, התייחסה להגנה על שלום הציבור וביטחונו. לדבריה, בעניינו של הנאשם, הנשך אפשר לו לבצע עבירות חמורות, שיכלו להיות קטלניות. לפיכך ביקש לקבוע כי מתחם

העונש ההולםiae לאיושם זה נע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה הדגישה כי בתי המשפט רואים חומרה רבה מעשים של קטינים, ואףלו של צעירים מאוד; וכי בעניינו, שמדובר בנאש בגיר, החומרה מקבלת עוצמה גבוהה.

ביחס לנסיבות שאיןן קשורות בביצוע העבירה - ציינה ב"כ המאשימה כי הנאש הודה וחסך מבית המשפט זמן שיפוטו. יחד עם זאת, מול שירות המבחן, נטילת האחריות של הנאש היא חלקית ומצוצמת. לדבריה, לנאש אמנים אין עבר פלילי, אבל המשקל שיש לתת לעובדה זו הוא מועט, כי הנאש הורשע במספר אירועים שונים שהתקיימו במועדים שונים ולא מדובר באירוע בודד.

כן התייחסה להמלצת שירות המבחן, לנוקוט בענישה מוחשית ומרתיעה, שתמחיש לנאש את חלקו בביצוע העבירות ואת הפגיעה בחולות. לדברי ב"כ המאשימה "חברה מתוקנת לא יכולה להוסיף ולהתגונן כל הזמן. היא לא יכולה להתריר לעצמה לחת לגיטימציה, על דרך של קבלת עונשים מתחשבים למוחבלים, והמטרה היא להוציא את המעשים שהם ביצעו". לדבריה, בשל ריבוי מעשים כפי שביצע הנאש בימים אלה, על בית המשפט לומר דברו, ולהתייחס בחומרה לעברינות אידיאולוגית שמטרתה לקטול חי אדם. בעניינו של הנאש, יש לתת משקל משמעותי להרחקת הנאש לצורך הגנה על הציבור מפניו, ולשייקולי ההרתעה.

כן ציינה ב"כ המאשימה, כי ישנה חשיבות בהטלת קנס, כعونש מרתיע נוספת.

לדבריה, מיקומו של הנאש אינו בתחום מתחמי הענישה.

לפיך ביקש להטיל על הנאש עונש שלא יפחט מ-12 שנות מאסר, החל מיום מעצרו 10.7.2016, מאסר על תנאי מרתיע וקנס, ובנוספּ פיצוי לבעל הקטנווע שנגנבו באישום הראשון.

8. ב"כ הנאש התייחס בטיעונו למעורבים אחרים בפרשה. לדבריו, בעניינו של השותף צלאח, הוגש כתוב אישום בבית משפט צבאי, והאישום המשותף לנאש בתיק זה כלל בכתב אישום שבו 15 אישומים. לדבריו, הצדדים מנהלים בעניינו מומ"מ להסדר טיעון.

לגביו האישום הראשון טען ב"כ הנאש, כי הנאש לא תכנן לגנוב את הקטנווע, וכי מדובר בעבירות רכוש. לגבי הרובה שהחזיק הנאש, טען כי הרובה לא היה של הנאש, והוא התבקש על ידי אחר להסתירו בبيתו. בהמשך,פגש הנאש באקראי בצלאה. צלאח החליט לבצע ירי נגד חיילו צה"ל, פנה אל הנאש וביקש ממנו את הרובה. לדברי ב"כ הנאש, הנאש עשה טעות פטאלית, כאשר הסכים לבקשת צלאח להביא את הנשק. השניים רכבו על הקטנווע כשהם "תרים

אחר כוח צה"ל". הנאשם אמונה שיתף פעולה עם צלאח, אך בפועל הוא לא זה שהוא - צלאח ירד מהאופנו, התרחק וירה לעבר החיללים כשםונה יריות. לדבריו ב"כ הנאשם, הסıcıי לפגיעה בירוי ממרחק 250 מטר קלוש, והדבר מעיד על כוונה מאוד מרושלת. לדבריו, הנאשם אינו מבצע עיקרי אלא דומה יותר למס"ע. בנוסף טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם לא עשה את המעשה מזמן שנה, כפי שעולה גם מחקירות שבב"כ. גם לפני שירות המבחן אמר הנאשם כי אין לו דבר נגד יהודים וכי אינם מחזיק בעמדות שליליות נגד מדינת ישראל. לדבריו, מדובר בבחור צעיר מסתווב משועם במחנה הפליטים ומתערה עם חברים לא טובים, יוצאים דברים לא טובים". מדובר במשעים שנעשו "על רקע רצונו להשתלבות חברתיות" ולא על רקע לאומני, ולכך משמעות רבה. מדובר בבחור שסיים 12 שנות לימוד, תלמיד מצין, עם שאיפות בחיים, שהתוכנן לנסוע לטורקיה ללימוד ניהול עסקים. מדובר בבחור משפחחה נורמטיבית, שלא הסתבה קודם לכן עם המשטרה, ומצא עצמו בכתב אישום חמוץ, לאחר שנגזר, כתוצאה משעומם, למשעים קשים שלא בוטבעו. ב"כ הנאשם התייחס לගלו הצעיר של הנאשם, וטען כי יש לדחות את בקשה המאשימה להטלתASA מסר לתקופה ממושכת, ויש לתת עדיפות להליך השיקום של הנאשם. לדבריו, כבר ביום נושא הנאשם עונש קשה - הנאשם יושב בכלא עם מחבלים מרצחים, ומקוםו אינו שם. הנאשם אינו מחבר והוא שונא ישראל, הוא נער צעיר שעשה טעויות קשות, ויש לאפשר לו לחזור למשפחתו ולהיות מהר ככל האפשר.

לגביה *האישום השני* טען ב"כ הנאשם, כי גם שמדובר בעבירות קשות, יש להתייחס לדברים בפרופורציה. לדבריו, אין בכתב האישום תיאור של האבני שהשליך הנאשם, ויתכן שמדובר ב"חץ". היעדר התייחסות לגודל האבני בכתב האישום, צריך לבוא לטובתו של הנאשם. לדבריו, העובדה שהנ帯ה שזרק בקבוק מים לעבר חיללים, מעידה שלא היה לו כוונות פוגעניות. כן ציין כי כלי הרכב עליהם נזרקו האבני לא היו רכבים נסועים אלא עומדים.

ב"כ הנאשם ביקש לראות את התקופה בה נ עברו העבירות "מקרה אחד של הLN נפש קשה, הLN נפש לא בריא, הLN נפש פלילי שהנ帯ה היה בו בגלל אותה חברה קשה וגם בגלל אותם אירועים שאירעו בתקופה זאת".טענתו, גם אם בית המשפט יקבע מתחמי ענישה נפרדים לאיורים השונים, העונש צריך להיות עונש כולל לכל העבירות.

לטענת ב"כ הנאשם, מתחמי הענישה שטוונת להם המאשימה מופרדים.

מתחם הענישה לגבי עבירות של חבלה בכונה חמירה, נע החל מסר בעבודות שירות או מסר קצר, ועד מסר למשך שנים ארוכות, כמשמעות המסר תלוי בנסיבות, בתוצאה ובנזק, שדבריו לא היו במקרה זה. לדבריו, המתחם הראו לגבי האישום הראשון, נע בין מספר חודשים ל-13-14 חודשים מסר בפועל.

מתחם המקובל לגבי זירות אבני ובקבוק תבערה, שלא נזרקו על כלי רכב נסועים, נע בין תשעה לבין 18 חודשים מסר בפועל, זהה המתחם באישום השני.

לגביו האישום השלישי, העבירה של החזקת נשק, טען גם כן למתחם רחב. לדבריו, אדם שהחזיק אקדח בביתו וירה באוויר בנסיבות כאלה ואחרות, יכול לקבל מאסר בעבודות שירות ויכול לקבל מספר חודשי מאסר מצומצם.

לגביו קביעת העונש במתחם, הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקירות שירות המבחן, לכר שההיליכים המשפטיים מהווים גורם מרתקיע ומשמעותי עבור הנאשם, וביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחthon של מתחמי הענישה.

לדברי ב"כ הנאשם, העונש המתאים לאור גילו של הנאשם ובהתחשב לאמור בתסקירות, הנהן כשלוש שנות מאסר בפועל.

9. הנאשם ציין כי הוא רוצה לחזור לביתו ולהמשיך בלימודים. לדבריו, הוא אינו רוצה להישאר בכלל, הוא מצטרע ומתרחט.

מתחם העונש ההורט:

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרי המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הניסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש במתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

11. כתוב האישום מייחס לנאים עבירות בשלושה אישומים שונים. מדובר, אמנם, במעשים שבוצעו במהלך מספר חודשים, אולם כל אחד מהאישומים עומד בפני עצמו, כל אחד מתאר אירועים מסווג שונה, מעשים שנעשו עם אנשים אחרים, ולפיכך יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים.

12. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונשים שקבע החוקן לצד העבירות -

בענייננו מדובר בעבירות שהעונשים לצידן מתחילה ב- 20 שנות מאסר (חייב בכוונה מחמורה); עבר ל- 15 שנות מאסר ("יצור נשק והצתה"); 10 שנות מאסר ("ניסיות נשק"); שבע שנות מאסר ("חזקת נשק ווניבת רכב") ועבירות קלות יותר.

. 13. לצד העונשה שקבע המחוקק, יש להתחשב כאמור בנסיבות העונשה הנהוגה.

כל אחד מהצדדים הגיע אסופה פסקי דין. להלן חלק מפסקין דין שהוגשו:

ת"פ 54132-06-15 מדינת ישראל נ' פלוני (23.3.2016) - הנאם הורשע בחבלה בכונה חמירה, בהתפרעות ובניסיונות לתקיפת שוטר, בגין ידי אבנים על שוטרים בשתי הזרמיות ביום האדמה, וידי בקבוק תבערה לעבר ג'יפ משטרתי, ונדון למאסר בפועל למשך ארבע שנים ומאסר על תנאי; ת"פ 29269-09-15 מדינת ישראל נ' מחמוד מחמוד (14.7.2016) - הנאם הורשע בחבלה בכונה חמירה, ניסיין התקיפת שוטר, נשיאת והובלת נשק, יצר נשק והתפרעות, בגין עבירות רבות של ידי אבנים ובקבוק תבערה לעבר שוטרים, ונגזר עליו מאסר למשך 45 חודשים ומאסר על תנאי, נקבע מתחם עונשה בין 12 לבין 30 חודשים לjadi אבנים של בגין לעבר אנשי משטרה. ערעוורו וונדרו על הנאם נדחה (ע"פ 6861/16); ת"פ 34688-10-15 מדינת ישראל נ' אנס אבו סנינה ואח' (13.11.2016) - הנאים הורשעו בעבירות של יוצר נשק, נשיאת נשק, ניסיין הצתה, ניסיין התקיפת שוטר והתפרעות, ונגזו עלייהם עונשי מאסר בין חמיש שבע שנים מאסר. בית המשפט קבע מתחם עונשה של 15-30 חודשים מאסר לאיורע של ידי אבנים, ולגבי ידי בקבוק תבערה לעבר בתיה יהודים נקבע מתחם בין שנתיים לבין ארבע שנים מאסר. ערעוורם של שלושה נאים בגירם נדחה, וענשו של הנאם הקטן הועמד על ארבע שנים מאסר חלף חמיש שנים (ע"פ 9821/16 ואח'); ע"פ 10/10 4329 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2010) - על הנאם נגזו 20 חודשים מאסר בעבירה של החזקת נשק ונשיאתו; ת"פ 13401-03-12 מדינת ישראל נ' מוסא ח'ורי (7.6.2012) - על הנאם נגזו 20 חודשים מאסר בגין החזקת נשק, נשיאת והובלת נשק, וריות באזרח מגורים; ת"פ 49079-07-16 מדינת ישראל נ' אבו ח'ידר (27.4.2017) - הנאם הורשע בניסיין לתקיפת שוטרים בנסיבות חמירות, בגין אבן לעבר כלי תחבורה, ניסיין הצתה, עבירות נשק וירי באזרח מגורים. בגין ידי אבנים וידי בקבוק תבערה, נקבע מתחם עונש הולם בין 15 לבין 28 חודשים מאסר. בגין עבירות הנשק נקבע מתחם בין 12 לבין 20 חודשים מאסר. על הנאם נגזר עונש מאסר בפועל למשך 34 חודשים; ע"פ 16/16 מדינת ישראל נ' אסאלם נגאר (8.1.2017) - בגין עבירות הנוגעות לjadi אבנים ובקבוק תבערה לעבר כוחות הביטחון, חמיש הזרמיות שונות, נגזר על המשיב עונש מאסר למשך 30 חודשים. בית המשפט העמיד את עונשו על 40 חודשים מאסר, ציין כי אינו מוצא את הדין עם המשיב; ת"פ 273-10-15 מדינת ישראל נ' ויחיד מורייק (30.1.2017) - הנאם הורשע ביציאה שלא כדין לישראל, ובשורה של עבירות הקשורות בהשתתפות בהתפרעות ידי בקבוק תבערה ואבנים לעבר כוחות הביטחון בשלוש הזרמיות שונות, נגזר עליו עונש מאסר כולל למשך 48 חודשים. בית המשפט העلى העמיד את עונשו על 43 חודשים מאסר (ע"פ 2390/17); ת"פ 19384-05-16 מדינת ישראל נ' חוסאם אשhab (20.7.2017) - הנאם הורשע בנשיאת נשק, ניסיין לחבלה חמורה, רכישת נשק וסחר בנשק, ונגزو עליו 46 חודשים מאסר בפועל;

14. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעיריה - הן בעבירות הקשורות בנשך והן בעבירות הקשורות בידוי אבנים ובקבוקי תבערה, מדובר בהגנה על גופו וחיו של אדם, בשמירה על ביטחון המדינה וביטחון הציבור, בשמירה על הסדר הציבורי ועל יכולתם של כוחות הביטחון לבצע תפקידם.

בתי המשפט התייחסו רבות לחומרה המיוחדת בעבירות בהן הורשע הנאשם.

לגביו עבירות הנשך קבע בית המשפט העליון, בע"פ 953/15 מדינת ישראל נ' פלוני (24.3.2015):

"על החומרה היתריה הגלומה בביצוע עבירות נשך, עמדה השופטת ע' ארבל, בע"פ 13/1903 עיאשה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (14.7.2013):

"ההעברתם של כל נשך מיד ליד באופן בלתי חוקי, ללא פיקוח או בקרה, עלולות להיות השלכות הרות אסון. פעילות עברינית כזו יכולה להוביל לוצאות קשות ועל כן היא מהוות סיכון ממשי לשלוומו של הציבור. לאור החומרה שבעצם החזקת הנשך, וכן היקפן המתרחב של עבירות הנשך זמיןותו, מסתמנת בפסקה מגמה של החמרה בענישה בעבירות נשך שמתරמת מיגור התופעה, מגמה לה אני שותפה מלאה [...].

במקרה דנן אף מדובר בסוג נשך אשר יש בכוחו להביא להרג אדם, בין אם למטרות פליליות או למטרות לאומניות. נתון זה מלמד על פוטנציאל הנזק הטמון בעבירה".

ככל, בהתאם למגמה המסתמנת בפסקתו של בית משפט זה, יש להשים עונשי מאסר ממושכים על נאים המושעים בביצוע עבירות בנשך...".

וכן ראו ע"פ 16/1833 בקר מוגרבי נ' מדינת ישראל (2.8.2016):

"זה המקום להזכיר עוד את החומרה היתריה שמיוחסת בפסקת בית משפט זה לאותם מקרים בהם מבוצעות עבירות אלימות על רקע אידיאולוגי-לאומני, אגב שימוש בנשך קר וחם בנסיבות כגון אלה שהיו כאן. יפים, לעניין זה, הדברים שנאמרו בע"פ 1456/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (10.07.2007):

"על בית משפט של מדינה להרים קולו בגאון ולהשמיע דבריו כלפי אלו הבאים עליה לכלה וכלפי אלו הרוצים לפגוע בחיליהם או באזרחים תמיימים עובי דרכן כשלחת אידיאולוגי-לאומי בלבד והרג או פגיעה מתוכננים הם מטרתם, ולהציג רף ענישה ברור שישמש כגורם מרתיע, הן למערערים עצםם, הן לאלו החוככים בדעתם לנתקו באותה הדרך. בעניינים אלה יש להקפיד בקללה כבהתורה ולא

להקל ראש גם כאשר הפגיעה המתוכננת לא הושגה בדרך נס***.

ולגבי ידי אבני ובקבוקי תבערה, נקבע בע"פ 6816/16 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל (15.2.2017):

"**בית משפט זה נדרש לא אחת לחומרה הרבה הטמונה בbijouter עבירות על רקע לאומני בכלל, ובידי** בקבוקי תבערה בפרט. מעשים אלו שוקלים לשימוש בנשך חם ומחייבים עונישה הולמת. זאת לצד מאפיינו הספציפיים של כל מקרה ומקרה והנסיבות האינדיבידואליות של כל נאשם ונאשם".

וכן ע"פ 262/06 מדינת ישראל נ' פרחאת (6.7.06):

"**סוג עבירות זה, שעוניין בקבוקי תבערה, מחייב עונישה חמירה. תוצאותיו של בקבוק תבערה, וכבר היו** דברים מעולם, עלולות להיות קשות יותר, וראוי איפוא כי יצא הקול שהעונישה ברגע דא לא תהא קלה. בטחון הציבור אינם יכול להיות הפקר ונตอน לאימה...".

15. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

באישום הראשון מדובר בנאשם שבתחילתה גנב קטנוע, בעת ששחה בתל אביב בלבד עם חברו; הנאשם החביא רובה 16M בpritesו במחלנה פלייטים קלנדייה, לבקשתו של אחר; כאשר שמע הנאשם כי כוחות הביטחון נמצאים במחלנה, מיהר לבתו,לקח משם את הנשך, והעבירו לאיטלייז משפחתי ברמאללה; שבו למחלנה קלנדייה, פגש שם הנאשם את צלאח, שביקש מהנאשם את הרובה לצורך ביצוע פיגוע ירי נגד חייל צה"ל. הנאשם נערר לבקשתו, והשניים נסעו על הקטנוע הגנוב לרמאללה וחזרו משם עם הנשך; השניים נסעו ברחבי המחלנה, כשהם תרים, בין היתר, אחר חייל צה"ל במטרה לירוט לעברם; ובהמשך הגיעו השניים לאזור הררי, שם הבחינו בכך צה"ל העושה דרכו רגלי אל מחוץ לכפר, אז מסר הנאשם את הנשך לצלאח, וצלאח ירה לעבר החיילים שמנוה יריות בכונה לפגוע בהם. מדובר בשורה של עבירות - החל בחבלה בכונה חמירה, שכאמור, העונש לצידה 20 שנות מאסר, בנשיות נשך והחזקתו, כשכל נלוות גם גניבת רכב.

צווין כי אמונם מי שירה בסופו של דבר לעבר החיילים היה צלאח, אך חלקו של הנאשם ממשמעותו לא פחות - הנשך היה בידי הנאשם; הנאשם נסע עם צלאח לרמאללה להביא את הנשך מהמקום בו החביא אותו; הנאשם הוא שנתן את הנשך לצלאח כדי שיירה בחיליהם; השניים נסעו יחדיו לחפש חיילים כדי לירוט בהם; ובסופו של דבר בוצעו יריות לעבר חיילים במטרה לפגוע בהם, כאמור. מדובר במעשים שנעשו יחדיו, איש אחד, בפגיעה ירי שפטנסיאל הנזק שלו רב יותר. למרבה המזל, לא נגרם נזק כתוצאה מעשייהם של השניים - תחילת ההם לא ירו בחיליהם, מאחר שהיו במקום

אנשים נוספים המוכרים להם; לאחר מכן צלאח ירה וניסה לפגוע בחילימ, אך לא הצלח; ובסיומו של דבר, ולא בזכות הנאשם וצלאח, איש לא נפגע. יש לציין עוד כי לא מדובר באירוע רגעי, אלא במספר רב של פעולות שהביאו, בסופו של דבר, לירי לעבר חייל צה"ל.

באישום השני, מדובר בנסיבות חלק במספר הזדמנויות בעימותים אלימים כנגד כוחות הביטחון - במרץ 2016, כאשר רכב צבאי נכנס בשוגג לקלנדייה ונעשו ניסיונות להחלכו, השתתקף הנאשם בעימותים אלימים מול כוחות הביטחון ויידה אבנים עברם מרחק 20 מ'; באפריל 2016, במהלך הריסת ביתו של מחבל בклנדייה, יידה הנאשם שלושה בקבוקי תבערה למרחק 20 מטר לעבר כל רכב של כוחות הביטחון; ובוילוי 2016, השתתקף הנאשם בתפרעויות אלימות נגד כוחות הביטחון בשער שכם, ויידה אבן ובקבוק מים לעבר כוחות הביטחון.

מדובר בהשתתפות בסדרה של התפרעויות, בהפרש זמן זו מזו, כאשר הנאשם נוטל חלק ממשי באירועים, מיידה אבנים וזורק בקבוקי תבערה. בכל אחד מהאירועים יכול היה להיגרם נזק כבד כתוצאה מעשי של הנאשם והוא עשוי להיפגע אנשי כוחות הביטחון. למזולו של הנאשם ולמזלם של אנשי המשטרה, על פי כתוב האישום לא מתוארת פגעה של האבנים ובקבוקי התבערה שזרק הנאשם בכוחות הביטחון.

באישום השלישי החזיק הנאשם אקדח שקיבל מאביו, בביתו של בן דודו בכפר עקב, ביום סיום הבגריות ליה את האקדח וירה שמונה כדורים באוויר.

הרקע למעשה קל מזה שבאים אחרים האחים, לאחר שעלה פי עובדות כתוב האישום, ניתן לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי מדובר בירי משמה על סיום הלימודים. עם זאת, החזקת האקדח יוצרת סיכון גדול, הן מאחר שנשך עלול "להתגלגל" לידי מחבלים או ערביים, והן מאחר שהנאשם עצמו כבר עשה שימוש בנשק שהוא בידי, מספר ימים קודם לכן, כמפורט באישום הראשון, והדבר מלמד על פוטנציאל הנזק הגלום בחזקת הנשק על ידי הנאשם.

16. בהתחשב מכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות, חומרת העבירות ונסיבותיהן, והמסוכנות הגלומה בהן, ובהתחשב בפסיכה הנהוגת בעבירות דומות, אני קובעת כי מתוך הענישה באישום הראשון נוע בין שבע לבין עשר שנות מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי; לאישום השני מאסר בפועל בין 36 ל-60 חודשים ומאסר על תנאי; ולאישום השלישי מאסר בפועל בין 18 ל-36 חודשים ומאסר על תנאי.

גירת העונש המתאים:

17. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודהתו בעובדות כתוב האישום המתוון, הודהה שיש בה קבלת אחריות, אף כי לפני שירות המבחן לא קיבל הנאשם אחריות מלאה למשיוו. כן יש להתחשב בכך שאין לנאשם הרשותות קודומות, ובכך שעד להסתבכוו בעבירות מושא כתוב האישום, נihil הנאשם חיים נורמטיביים, סיים לימודיו בתיכון, עבד, והתכוון להמשיך ללימודים אקדמיים.

בנוסף יש להתחשב בಗילו הצעיר של הנאשם, אך זאת באופן חלקתי, הן מאחר שמדובר בנאשם בגין, והן מאחר שמדובר בעבירות המבוצעות לעתים קרובות על ידי צעירים ואף על ידי קטינים.

יחד עם זאת, אופי המעשים - החמור שביהם פגוע ירי לעבר חיללים במטרה לפגוע בהם, ידי אבניים, ידי בקבוקי תבערה והשתתפות בסדרת התפרעויות, מלמדים על התנהגות טרוריסטית של ממש, על נאשם המנסה לפגוע בכוחות הביטחון במהלך תקופה, בכמה אמצעים ובמספר חוותות. מאחר שמדובר בריבוי מעשים וריבוי אירועים, על פני מספר חודשים, לא ניתן להתייחס אל הנאשם כאלו מי שעבר עבירה ראשונה ויחידה, ועונשו עומד בחלוקת התחתון של מתחמי העונשה אך לא בתחוםו, תוך חפיפה חלקית בין העונשים באישומים השונים.

18. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כمف躬ט להלן:

א. מאסר בפועל למשך תשע שנים החל מיום 10.7.2016.

ב. מאסר על תנאי של שמונה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירה מסוג פשוט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

הזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018, במעמד הנאשם, ב"כ הצדדים וმთვრგმაן לשפה העברית.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת